

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן

פְּרִשְׁת נַח

א' דראש חודש מר-חשוון

ל' תשרי, ה'תשפ"ד

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / ראשון עם רש"י

אנו פוגשים את נח, ה' אומר לו לבנות תבה. והוא עושה זאת. אף לא אחד מאנשי דורו עושים תשובה. ילדי נח הם.. קודם כל התורה אומרת שנח הוא צדיק, בגלל שהמצוות שאנחנו מקימים הם באמת כמו הילדים שלנו. נח עבד מאד קשה לחשב על ה' כל הזמן כדי שהוא לא יעבור עברות כמו שאר אנשי הדור. אפילו שהיו כל כך הרבה רשעים סביבו, נח עשה את הדבר הנכון כל הזמן. לנח היו שלושה בנים: שם (הוא היה האמצעי אבל החשוב ביותר כמו שנלמד מאחר יותר) חם (הצעיר ביותר) ויפת (הבכור).

1536 שנים אחרי בריאת העולם, העולם היה מלא ברשעים, הם עבדו עבודת זרה, לא התחננו בדרך הקדושה, וכלם היו גונבים וגוזלים אחד מהשני. אפילו שחלק מהאנשים היו עדין צעירים, היה נראה שאף אחד לא הולך להשתפר! ה' החליט להשחית את כל באי העולם (באמת ה' חשב להשמיד את כל העולם, אבל במקום זה הוא החליט להשמיד את החלק העליון להראות מה הוא באמת התכוון לעשות)

ה' אמר לנח לבנות תבה ענקית ושיבנה אותה בעצמו כדי שהבניה תקח הרבה זמן. נח יכל היה כך לדבר עם הרבה אנשים ששאלו מה הוא עושה, ואולי מישהו מהם ישתכנע בשישמע את זה ויעשה תשובה..

את התבה נח היה צריך לעשות מעצי גפר (סוג של עץ) כדי להזהיר אנשים שהמבול הולך להיות עם גופרית. נח גם היה צריך לעשות שזה יהיה עמיד למים מבפנים ומבחוץ על ידי שזפת בזפת, בין שהמים הולכים להיות מאד עצמתיים וחדקים.

אורך התבה 300 אמות, 50 אמות רחב, ושלושים אמות גובה (כמו לקחת את שלושת הבנינים של 770 ולחבר אותם יחד) ולמרות שלתבה היו חלונות, ה' בקש מנח לבנות עוד חלון מלמעלה, על הגג ולהשתמש באבן יקרה כדי שיאיר עוד יותר. הדלת צריכה להיות בצד של התבה כדי שהגשם לא יחדור פנימה. לתבה צריכות להיות שלוש קומות. הקומה העליונה למשפחה של נח, הקומה האמצעית עבור בעלי החיים, והקומה התחתונה עבור האשפה.

ה' הזהיר את נח מה הולך להיות במבול: אני הולך להסכים עם המלאכים שאמרו שלא כדאי לברא את בני האדם. אני הולך להמטיר מבול שישמיד הכל. המים יערבבו את כל מה שיש והכל יהיה מצף למשך שנה ויתקלקל. ה' הבטיח שנח אמנם, יהיה בסדר. המבול בתבה לא יהיה חזק ואף אחד לא יהרג את נח אפילו כשיספר להם מה הולך להיות. כל המשפחה שלו תנצל, אבל שלא יולידו עוד ילדים כשהם בתוך התבה.

נח יצטרך לקחת לפחות 2 מכל סוג של נברא (אפילו ש-ד) זכר ונקבה. החיות יבואו בעצמם, נח לא יצטרך לחפש אותם אבל התבה רק תאפשר לבעלי חיים שלא נשאו לסגים אחרים של בעלי חיים. נח גם יצטרך לקחת סוג אחד מכל העצים, על מנת שיהיה אפשר לנטע אותם שוב אח"כ.

נח עשה כל מה שה' בקש ממנו. לקח לו 120 שנה לבנות את התבה. ועדין, אף אחד לא עשה תשובה. להפך, הם אמרו שהם יהרגו את נח אם הוא ינסה להכניס לתוך התבה. העולם לפני המבול לא היה מקום שהיה קל לעשות בו תשובה.

תהלים / יום ל' לחדש פרקים קמ"ה - ק"נ

היום מסיימים את כל ספר התהלים. אם אתם מתפללים שחרית, אתם בודאי יודעים את כל יום התהלים בעל פה. זה אשרי והקטעים שמתחילים בהללויה. הפרק הראשון בתהלים של היום מאד מיחד. הוא מתחיל במלים "תהלה לדוד" שזהו הפסוק השלישי מהקטע המכנה "אשרי". את "אשרי" אמרים שלוש פעמים בכל יום במהלך התפלה (פעמים בשחרית, ופעם אחת במנחה). הפרק אשרי כתוב לפי סדר הא' ב' פסוק אחד לכל אות (מלבד האות נ', התדעו מדוע?)

באות פ' יש פסוק מאוד חשוב "פּוֹתַח אֶת יָדָיו וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן". בשלחן ערוך נאמר שעלינו להקפיד לכוון בשעת אמירת פסוק זה באשרי. אם מישהו לא מכוון עליו לחזור על פסוק זה שוב (אם תקשיבו להקלטה של תפלה של הרבי, תוכלו לשמע שהרבי עוצר לשניה לחשב על הפסוק לפני שעובר לפסוק הבא בתפלת אשרי).

חסידות מסבירה, שהכונה בפסוק זה היא שה' נותן לכל אחד מאתנו רצון, שנרצה להתנהג כמו שה' מראה לנו בתורה.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה (ל' תשרי שנה פשוטה)

לומדים כעת את הספר של האדמו"ר הזקן על מאמרו של הבעל שם טוב.

המאמר הוא שאם אדם נמצא באמצע התפלה ומישהו בא ומתחיל לדבר אתו ולבלבל אותו. עליו לחשב שהשכינה נמצאת בדבור של האדם שמפריע לו! ה' נמצא בגלות רק בשביל סבה אחת כדי שהאדם שיצטרף יוכל להשתמש בכל כוחו כדי לכוון בשעת התפלה. ככל שהשכינה נמצאת יותר בגלות (למשל אם השכינה היא בתוך גוי שמנסה להפריע לה מלהתפלל) צריך לעבד מהר יותר כדי לכוון בתפלה!

האדמו"ר הזקן מסביר שבאמת "ה' אחד ושמו אחד" - ה' הוא אחד, אתו ה' שנותן את החיות ליהודי שמתפלל, גם נותן חיות לגוי שמנסה לבלבל אתו. ה' גורם שיראו את החיות של היהודי המתפלל יותר בקלות לעמת זאת החיות מסתרת יותר ונמצאת בגלות אצל הגוי שמפריע לאותו יהודי. כאלו שה' מתחפש- נראה כאלו משהו מקלקל / הורס את הכונה שלנו, אבל באמת ה' רק מנסה לגרם שהחיות שלנו בתפלה תהיה חזקה יותר.

אדם עיף שעומד להרדם, וצריך להיות עירני, אחת הדרכים לעוררו היא על ידי שלוקחים בבה ועושים לו "אההה!!" הפתעה! בפנים. הוא יבהל ויתעורר. לעתים, כשאנו מתפללים, אנחנו יכולים

לחלום ולרחף ולא לחשב רק על מה שאנחנו אומרים לה', לכן לא כדאי לכעוס כשמישהו מפריע לנו, עלינו לשים לב שה' מנסה בעצם לעורר אותנו לעבד חזק יותר ולהתפלל בכונה. בתנאי של היום האדמו"ר הזקן כותב שבשיהודי אומר מלים של קדשה, כמו מלות התפלה, השכינה נמצאת בתוך דבריו. בהמשך נלמד על השכינה שנמצאת בגלות אצל האדם שמפריע להתפלל.

היום יום / ל' תשרי

מנהג- כשאומרים הלל, יש כמה פסוקים שמסתיימים עם המלים "כי לעולם חסדו" אחרי כל אחד מהפסוקים חוזרים על הפסוק הראשון: "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו". אחרי הלל בראש חודש, אומרים את שני הפסוקים: "ואברהם זקן" ו"זבדיה ישמרני" שלוש פעמים.

ספר המצוות / מצות עשה מ"ט, קי"ח

היום לומדים את אותה מצוה כמו אתמול **מצוות עשה מ"ט**. זו מצוה גדולה, יש לקיים את כל העבודה של יום הכפורים בדיוק כפי שנכתבה בתורה. לומדים מצוה נוספת, מחלק חדש ברמב"ם, **מצוות עשה קי"ח**. אם מישהו משתמש במשהו שהקדש לה', למשל תרומה. הוא צריך לשלם חזרה יותר מכפי השוי של הדבר שהשתמש בו.

רמב"ם / הלכות עבודת יום הכפורים פרקים ד', ה', הלכות מעילה פרק א'

היום לומדים עוד אודות העבודה המיוחדת של יום כפור ובהמשך מתחילים חלק חדש של הלכות ברמב"ם - הלכות מעילה- שמוש במשהו שהקדש לה'. **פרק ד'**- הרמבם מונה את סדר היום של יום כפור. **פרק ה'**- מה קורה אם העבודה נעשתה שלא על פי הסדר או אם משהו לא נעשה בדיוק בדרך שבה אומרת התורה. **הלכות מעילה פרק א'**- הפרק הראשון של הלכות מעילה, הרמב"ם מסביר מה זו מעילה (להשתמש במשהו שהקדש לה') ומדבר אודות שמוש בצמר של בהמה שהיא הקדש- מתי אפשר ומתי לא.

דרכי החסידות / לחיות עם הזמן - פרשת נח

כשה' עמד להמטיר את המבול, הוא אמר לנח לבוא אל התבה כדי שיהיה שמור ממי המבול. הידעתם שכל העולם הוא קצת כמו מבול? העולם מלא בדברים שיכולים להיות מסכנים לנשמה שלנו או לגוף. כשאנו קמים בבקר אנו נכנסים שוב לתוך המבול. מהי אם כן, התבה שלנו? כיצד יכולים אנו להנצל מהדברים של העולם שרוצים למנוע ולהפריע לנו מלעשות מה שה' רוצה? למילה "תבה" בעברית יש משמעות נוספת- "מילה". אנחנו יכולים לבוא לתוך התבה, לתוך המלים של התפלה והלמוד. מהרגע הראשון שקמים

בבקה, אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים וְזוֹכְרִים שֶׁהַכֹּל מִגִּיעַ מֵאֵת ה'! אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים כִּיצַד ה' בָּרָא אֶת הָעוֹלָם וְכָל הַזְמַן מְקִיָּם וְעוֹשֶׂה אוֹתוֹ, כָּל זֹאת כְּדִי שֶׁנַּעֲשֶׂה בֵּית מִיָּחַד בְּשִׁבְלֵנוּ. אֵינְנוּ חוֹשְׁשִׁים מִלַּעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים הַנְּכֻנִים, הַהֶפְךָ! אֲנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת רַק דְּבָרִים שֶׁיַּעֲזְרוּ לַהֲפֹךְ אֶת הָעוֹלָם לְבֵית - דִּירָה נוֹחָה עֲבוּר ה'.

כְּשֶׁנִּסִּים לַהֲפֹךְ אֶת הָעוֹלָם לְמָקוֹם נֹחַ לֵה, ה' יִפְסִיק לְהִסְתַּתֵּר וְנוֹכַל לְרְאוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ יְבוֹא!

תַּפְלָה / מוֹסֵף

מִקְדָּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה נְחֻמָּה צִיְפָה בַּת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

הַיּוֹם רֵאשׁ חֹדֶשׁ!

בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָיוּ מְקַרְבִּים קִרְבָּנוֹת נוֹסָפִים מֵעֵבֶר לְקִרְבָּנוֹת הַרְגִּילִים בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ - קִרְבָּן מוֹסֵף. לָכֵן, נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף בְּתַפְלָה - תְּפִילַת מוֹסֵף, כְּנֶגֶד אוֹתוֹן קִרְבָּנוֹת.

בְּתַפְלַת מוֹסֵף שֶׁל רֵאשׁ חֹדֶשׁ אוֹמְרִים פְּסוּקִים מֵהַתּוֹרָה הָעוֹסְקִים בְּקִרְבָּן מוֹסֵף רֵאשׁ חֹדֶשׁ וּמְבַקְשִׁים מִה' שֶׁיִּבְרַךְ אוֹתָנוּ בְּחֹדֶשׁ טוֹב וּמְבָרֵךְ.

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / בֵּית מִקְדָּשׁ גָּדוֹל וּבֵית מִקְדָּשׁ קָטָן

מִקְדָּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה מְרִים צִימְעֵל בַּת הַרְבַּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

הַרְבֵּי רַש"ב לְעֵתִים הָיָה יוֹצֵא לְהַלִּיכָה יַחַד עִם בְּנוֹ, הַרְבֵּי הַרִּי"צ. פְּעַם, בְּאַחַד הַטִּיּוּלִים הָאֵלֶּה, הַרְבֵּי רַש"ב הִסְבִּיר כִּיצַד פּוֹעֵל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַקָּטָן שֶׁנִּמְצָא בְּכָל אֶחָד מֵאַתְנָנוּ.

הַרְבֵּי הַרַש"ב אָמַר שֶׁה' אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל "וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם" - יֵשׁ בֵּית מִקְדָּשׁ קָטָן בְּתוֹךְ הַלֵּב שֶׁל כָּל יְהוּדֵי מֵאָז וְעַד לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ.

כְּאֲשֶׁר יְהוּדֵי הָיָה נִכְנָס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, הַדְּבָר הָיָה גוֹרֵם לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַקָּטָן בְּלָבוּ לְהֵאִיר, בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַגָּדוֹל.

הַרְבֵּי רַש"ב הִסְבִּיר (בְּאַרְיָכוֹת) כִּיצַד הַדְּבָר דּוֹמֶה כְּאֲשֶׁר חֲסִיד נִכְנָס לְרַבִּי לִיְחִידוֹת. עַל יְדֵי הַכְּנִיסָה לְרַבִּי, הוּא גוֹרֵם לְשִׁכִּינָה לְהֵאִיר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַקָּטָן שֶׁבְּתוֹךְ לָבוּ שֶׁל הַחֲסִיד.

(סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת הַתְּרַצ"ט עִמּוּד 297)